

*Kas nemoka- neišmoksta būti
Tiktai šito niekad nežinai...
Jurgis Kunčinas „Lubinais šlaite“*

Prie pylimo pražydo melsvos žvakės,
Melsvos žvakės- melsvi lubinai,
Aš ieškojau tavęs, prarastasis,
Tik tu šito tikrai nežinai...

Gal čia klaidžiojo mažas nykštukas,
O gal dideli dideli milžinai,
Ar tai buvo tiesa, ar melas-
Tu tikrai, tikrai nežinai...

Slinko dienos gražios ir metai,
Nemunu plaukė žydri vandenai,
Ar radau aš tave, prarastasis,
Tu tikrai nežinai, nežinai...

Prie pylimo po daugel metų
Vėl pražys melsvos žvakės- melsvi lubinai,
Aš ieškosiu tavęs, prarastasis,
Nei trumpai, nei ilgai ...amžinai...

Niekam neįdomu
Kas tu esi,
Ir ką darai,
Ką tu jauti
Ar pamatai,
Kad nėra tavo
Tikrų namų-
Tiktai pilis
Iš pelenų,
Tik ištiesta
Tau ranka-
Tiktai dirbtinė,
Netikra
Ir žodžiai,
Tau išstarti-
Tik netikri,
Tik netikri
Ir niekam čia
Neįdomu,
Ar miręs
Aš,
Ar gyvenu...